

Wat heeft je vanuit de inleiding aangesproken?

- Hier ben ik? Hier ben ik (voor de ander)?
- **De ander tevoorschijn luisteren.**
- Heb de tijd – bouw aan vertrouwen.
- Luisteren en er zijn – zonder oordeel.
- Dankbaar zijn voor de ander
- De ander heeft ons ook iets te zeggen.
- Niet het vele is goed, maar het goede is veel!
- **Wat wilt u mij meegeven?**
- Ontvankelijk zijn

Wie wil er over een (moeizaam) gesprek delen?

- 1) Mevrouw is weduwe. Bij onze gesprekken is er over van alles te klagen; in de wereld en in de familie en ... Daar kom ik haast niet tussen. En bij de deur vraagt mevrouw bijna terloops nog: Hoe is het bij jou / bij jullie thuis?
- 2) Mijnheer is slechthorend. Het gesprek blijft daardoor altijd oppervlakkig en algemeen. Ik zou zo graag meer verdieping in het gesprek willen en over het geloof praten...
- 3) Bij een ouder echtpaar hoor ik dat er al jaren een moeizame relatie is. Het zijn inmiddels forse relatieproblemen. Hoe had ik dat eerder kunnen zien? Wat is mijn rol hierin?
- 4) Bij een bezoek komt mevrouw heel vaak op mijn verleden terug. In mijn jonge jaren is een broertje van mij overleden. Ik vind het vervelend dat steeds dat verleden aan de orde komt. Ik heb het een plekje gegeven en wil niet dat het ons besprek bepaald.
- 5) De (soms kleine) veranderingen in de kerk zijn voor mijn bezoekadres zeer ongewenst. Ze is tegen en vraagt zich af of men wel bedenkt wat ouderen er van vinden...

In groepjes wordt over deze voorbeelden doorgepraat. Bedenk dat het voorbeeld ook eenvoudig breder getrokken kan en mag worden. Bijvoorbeeld dat ipv een overleden broertje het ook kan zijn dat je herinnert wordt aan een misstap van een oom of neef van je.

Terugkoppeling uit de groepen – per voorbeeld een opmerkingen (de tijd laat uitgebreide bespreking niet toe)

- 1) Helpt het als je vraagt: wat heeft u deze week hoop gegeven?
Misschien een keer de spiegel voorhouden: wat je allemaal hoort en wat dat bij je oproept.
- 2) Iets minder praten, maar met een andere vorm contact zoeken. Een wandelingetje of een klein gezelschapsspel doen. Iets praktisch doen omzeilt ahw het horen...
- 3) Bij een relationeel probleem moet je niet de hulpverlener uithangen. Daarvoor kan beter naar professionals verwezen worden. Wel op bezoek blijven gaan.
- 4) Toch een keer benoemen dat je dit onderwerp niet meer aan de orde wilt hebben. In het uiterste geval kun je ook met een andere vrijwilliger ruilen van bezoekadres.
- 5) Eerlijk bespreken dat er begrip is voor het gevoel maar dat er in de kerk ook keuzes met het oog op andere mensen (leeftijdsgroepen) gemaakt worden.

Korte toespitsing op het bezoek / gesprek?

Welke aspecten spelen mee bij de mensen waar u op bezoek komt?

--hoe zit de ander in het gesprek? (diverse aspecten)

Bedenk welke factoren bij deze oudere mensen hun leven (smogelijkheden) beïnvloeden.

- Leeftijd — familie – hun begripsvermogen – de stemming – het sociale netwerk
- Fysieke omstandigheden: afnemend gehoor. Beperkte mobiliteit, niet zo veerkrachtig meer. Die (mindere) veerkracht merken ze bij ontwikkelingen in hun leven, maar ook bij de zorgelijke maatschappelijke situatie en bij kerkelijke ontwikkelingen.
- Soms zijn het weer of de seizoenen van invloed op hun stemming.
- Heeft men de ruimte voor een open geloof om daarover te praten? Of is men van huis uit gesloten en blijft het gesprek daarover in algemeenheden. Wat al tientallen jaren zo is ingesleten, verandert niet snel.
- Is men nog betrokken bij het reilen en zeilen van de kerk of raakt dat op afstand (omdat ze niet naar de kerk kunnen, in een verpleeghuis wonen en/of online niet kunnen inschakelen).

Wat is het doel van het gesprek?

Graag een gesprek over het geloof? Mensen willen bemoedigen?

Of zou u ze wat willen activeren? Kom eens naar die ouderenmiddag?

Of

Kunnen we het ook zien als geregeld contact onderhouden.

Laten zien dat we ook vanuit de kerk present willen zijn.

Iets van de kleinere wereld (eenzaamheid) doorbreken.

We gaan op bezoek, maar het draait vaak om praten... En als de ander niet zo'n prater is?

Denk eens aan:

iets over vroeger meenemen

een bladzijde uit een levensboek – bekijken en er over praten

je kunt -ook al was het gesprek 'algemeen'- later een kaartje in de bus doen met een tekst of mooi lied of gedicht. Om de ander zo een bemoediging te geven.

Iets in huis waarover je het gesprek begint. Een statenbijbel (erfstuk), een quiltkleed, een foto van de voorouders, een mooi houtsnijwerk...

Een fotoboek met oude foto's van de kerk (doopvont, preekstoel, collectezakken met stok, ed) kunnen voor oude (beginnend dementerende) mensen een goede aanleiding tot gesprek zijn. Wat weet je nog? Hoe ging dat toen? (iemand in de groep had een voorbeeld boek bij zich!)

Uw aanwezigheid heeft in zich al waarde!

De ander te voorschijn luisteren

Een lichtstraal zijn – ook alleen al je aanwezigheid kan een lichtstraal zijn (ook al uit de ander dat niet).

Wees een zegen!

Jan de Kluijver, Ede